

ένταπικοπισθά δεύτερο του. Είχε βασιστή πάρα πολλά στη πρώτα χρόνια της ζωής του κ' ή πείρα του τὸν είχε διδάξει νά μην ώμοληνή της άδυνατείας του, ούτε νά πειραιτηταί εξαιρετικά τοὺς ἀνθρώπους. Κανενὸς δὲν είχε τὴν ἀνάγκη. Μία χλευθονικά τοῦ ίδει εξασφαλίσει μά δινετη̄ ζωή, καὶ γι' αὐτὸν ἔχασαν τὸν καυρὸν του στὶς διάφορες λέσχες. "Οταν τὸν συνέστησαν στὴν Μάργκαρετ, διετήσθη τὸ πονηρασμένον δέρος του καὶ τῆς εἰλικρίνης την πειρασμένη λέσχη. "Υστερα τὴν ξέσασε καὶ ἀρχισε νά συζητήσῃ τὰ γεγονότα τῆς μέρας.

— Γιατὶ φέρθηκες τόσο φυρά στὴν Μάργκαρετ Ρόγκερς, τοῦ πατέρα σημείωσαν σὲ φέλον του. Είναι μά αὐτὸν τὶς πολλοφρεσες καὶ τὶς πολλοφρεσες τῆς τοῦ Λονδίνου.

Ο Ντέμι Γούλινος γέλασε μὲ τὴν καρδιὰ του.

— Αὐτὸν τὸ πόρσιστο, τοὺς δήλωσε, δὲν πρόσεκται νά παίξῃ κανένα ρούλο στὴν ζωὴν μου. Για πολλό λόγο νά χάστη τὴν ὄψη μου μαζὸν του;

Οι φύλων του δὲν έχασαν τὴν εὐκαιρία νά πειράσουν τὴν Μάργκαρετ. Τὴν πληρούσαν λοιπὸν μὲ τρόπον καὶ τῆς διεβίβασαν τὰ λόγια ποὺ είχε πει γι' αὐτὴν δὲ Ντέμη.

Ἐστείνη μέλγωσε τὰ χειλὶ της.

— Ποιός εἶνε αὐτὸς; φράστης περιέργη. Θύ πήθελα νά ξέρω όλη τὴν ιστορία του.

Μά η ζωὴ του Γούλινος δὲν είχε ἐνδιατείρων. Ο Ντέμης ήταν ἔνας ἀνθρωπός, χωρὶς ὄντας καὶ χωρὶς φιλοδοξίες. "Ετσι τὸν παροντάσαν τοινάζονταν οἱ φίλοι του. Μα η Μάργκαρετ κατάλαβε δὲν δὲν τῆς ἔλεγαν τὴν ἀλήθευτη.

"Οταν γύρωσε στὸ σπίτι της, δῆλη τὴν νύχτα, δὲν μπόρεσε νά κλείση μάτη. Διαρκώς σκεφτόταν τὰ λόγια ποὺ τῆς είχαν πει γιὰ τὸν Γούλινος καὶ διαρκῶς θύμωνε μὲ τὸν ἐαυτὸν της ποὺ είχε ἀφήσει νά την προσθέλλουν.

Τὴν γέλη της ή Τζόαν τὴν δρήγηκε τὴν ἄλλη μέρα σ' ἀπελπιστικὴ κατάστασι: Κατάχλωμα μὲ κόκκινα τὰ μάτια ἀπὸ τὸν πυρτό. Κάθησε πάνω στὸ κρεβάτι της καὶ τὴν φότηση μὲ περιέργεια νά τῆς πῆ τὶ σιμβάνει.

Κι' ἐκείνη τῆς δημητήθηκε ὅμη τὴν ιστορία της δηλώνοντάς της στὸ τέλος:

— Πρέπει νά μάθω ποὺ είνει αὐτὸς ὁ ἀνθρωπός. Θέλω καὶ ἐσύ ἀδάμαντα νά μέ βοηθήσεις.

"Επειτα ἀπὸ λίγες μέρες λυνόταν τὸ μαστόπιο του Γούλινος. Ήταν πράγματι, ἔνας αἰνιγματικὸς ἀνθρώπος ποὺ είχε ἐλογκιστεί συνομάστει ἔνα σοφὸν ἀναποδίες χωρὶς ν' ἀπογοητεύθη καὶ ποὺ είχε διατηρήσει πάντα μιὰ μεγάλη αἰσιοδοξία.

— Μοῦ φαίνονται δὲν ἔχω ἀρχίσει νά τὸν ἀγαπῶ, δήλωσε μά μέρα ή Μάργκαρετ στὴν Τζόαν.

Καὶ πράγματι, είχε ἔτερολαθι μ' αὐτὸν τὸν φυρό καὶ ἀδιάφορο ἄνθρωπο. Καὶ ἔσαν τὰ πάντα γιὰ νά τὸν κατατησθῇ. Κι' ἐκείνος ποὺ ἔλεπε τὰ χρόνια του νά πειρώνει χωρὶς καμιὰ αἰσθηματικὴ πειρατεία, ἀπέτη τὴν Μάργκαρετ νά τὸν παρασύνῃ στὸν ἔφοτά της. Καὶ παντεπίκραν.

Λίγες δημος οὐδομάδες ἀργότερα, ή Μάργκαρετ κατάλαβε δὲν ὁ Ντέμης είχε ἄλλαξε. Τῆς φερόταν μὲ μεγάλη τρυφερότητα καὶ είχε χάσει δῆλη τὴν ἀστηρόπτητον του Δεσχότα. Ήλες τὶς παρατηρήσεις της καὶ ιανουοποδίες διέλει της τὶς ἐπιθυμίες.

— Πάντα φιλιφερόμουν, τῆς ἔλεγε, μά τόσο ὥμορφη καὶ ἀξιολάτρευτη γυναῖκα. Είσαι γά μένα ή ζωὴ μου. Θύ κάνω δι, τι μου ἡγήτησης.

Μά η Μάργκαρετ ήταν ἀποφοργόρητη. Διαφορῶς ἔλεπε στὴν ἀγκαλιά τῆς φύλης της καὶ τῆς παραποτάστων:

— Μ' ἀγαπάει τόσο πολὺ μ' ἔστενεργεῖει. Ποτὲ δὲν μου ἀρνεῖται πιστεῖ μ' ἐγώ πάνω νά σκάνω γιατὶ σὲν μιτοῷ νά τοῦ κάνω σύντη μά τοῦ δύναται σιγήση σιγῆ...

Κι' ή Τζόαν προσπασθοῦσε νά την παραγράψῃ ἐνώ μέσω της ἡ καρδιὰ σταμάδεις ἀπὸ τὸν πόνο. Σκεψάτων πάσον εὐτυχισμένη θὰ ἔταινεν τόσο ἀποφοιωμένη σιγυρο. Μ' αὐτὸν ήταν ἔνα ἀπραγματοποίητο δενεργο της ζωῆς της. Η Τζόαν ήταν μοιραῖα νά δουκαῖα πάντα αἰσθηματικὲς ἀπογοητεύσεις, ἐνώ η Μάργκαρετ νά στενωχωρίεται γιατὶ καὶ αὐτὸς ὑπόντιος ὁ δινατός ἀνδρας ποὺ παντερίτηκε, τῆς συγχωρεῖσε ὅμη της τὰ καυτίτουσα.

Ηταν καὶ οἱ δύνη διατυχισμάτων!

ΕΛΜΕΡ ΡΑΝΤΛΑΜ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Κάνετε ὅσον ἡμιπορεύεται οἰκονομίας, ἔστω μικράς, ἀν' δὲν σᾶς πειρισθοῦν πολλά. Καταθέτετε ἀπότας εἰς τὸ Ταμιευτήριον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. "Ετοι ἀσφαλίζετε ἀντελῶς τὰ λεπτά σας καὶ μαζὸν μὲ τοὺς τάκους, σχηματίζετε σιγὴ — σιγὴ ἔνα σεβιστόν κεφαλαίου ἀπαραιτητὸν διὰ τὰ γεράματα καὶ διὰ κάθε ἔκτακτην ἀνάγκην τῆς ζωῆς σας.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Μὲ 4 δελτία τοῦ «Μπουκέτου» καὶ 8 δραχμάς ἀποκτᾶτε τὰ ἔξι ἀριστουργήματα:

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ" ΤΟῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ

"Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ"

ΤΟῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιοῦ

"Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ"

ΤΟῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

"ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ"

ΤΟῦ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

"ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ"

ΤΟῦ ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣ

Στὸν τόμον τῆς «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» συμπεριλαμβάνεται καὶ η γεμάτη πάθος ἑρωτικὴ ιστορία τῆς «ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΣ ΝΤΑ ΡΙΜΙΝΙ», καὶ οἱ παθητικοὶ «ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΓΚΟ»

"Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ!"

ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΑΥ

·Επίσης τὸ 7ον θιάλιον τοῦ «Μπουκέτου» — «Οἰκογενείας», τὸ δρόπιον περιέχει τὰ δύο ἀριστουργήματα:

"ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ"

ΤΟῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

"ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ"

ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΑΥ

Καθὼς καὶ τὸ 8ον θιάλιον:

"ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ"

ΤΟῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

·Ομοίως μὲ τὰ ίδια δελτία καὶ δραχμάς 8 ἀποκτᾶτε καὶ τὴν «ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΚΛΑΡΔΙΑ» τοῦ Όνορέ Μπαλζάκ καὶ τὴν «ΣΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ» τοῦ Ιουλίου Βέρων.

Προσεχῶς θά κυκλοφορήσῃ τὸ ἔνατον θιάλιον:

"ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ"

ΤΟῦ ΕΤΕΝΣΕΛΑ.

·Απὸ τὰς παλαιοτέρας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας μὲ τὰ ίδια δελτία καὶ δραχμάς 5 διὰ τὰς 'Αθήνας καὶ 6 δραχμάς διὰ τὰς ἐπαρχίας τὰ ἔξι θιάλια:

"Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

ΤΟῦ Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

"Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ"

Τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

"Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ ΤΟῦ ΕΡ. ΜΥΡΖΕ

"Η ΖΟΝΙΑ" Τῆς ΓΚΡΕΒΙΑ

Καὶ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ

ΤΟῦ ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι, έκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς 'Αθήνας)

καὶ 6 διὰ τὰς 'Επαρχίας)

Καὶ τὰ δύο τόμοι περιέχουσαν:

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ

ποὺ τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. έκαστον διὰ τὰς 'Αθήνας καὶ 6 διὰ τὰς 'Επαρχίας έλευθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ 'Εξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικά ξεδονα.

Ειδοποιοῦνται δύμως οἱ διαναγνώσται μας, διὰ τὰς θιάλια αὐτὰ πρέπει νὰ τὰς ζητησουν ἀπ' εύθειας ὅποι τὰ γραφεῖα μας, καθ' δόσον δὲν θὰ σταλοῦνται εἰς τὰ κατά τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.